

forsøge at blive paa den nuværende Banegaards Plads, vilde det netop være i højeste Grad nødvendigt ogsaa at foretage væsentlige Dele af de Ekspropriationer, som her er Tale om. Derfor kan man for saa vidt sige, at vi staa ret frit. Jeg opfatter da den Opgave, der stilles til Ministeren, at være, endnu en Gang at undersøge, om det ikke kunde være rigtigt at blive paa den gamle Banegaards Plads — noget, jeg er overbevist om, vil vise sig uforstandigt og uøkonomisk — men dernæst at fremkomme med et Forslag i samme Retning som den, Kommissionen forlangte, men i en Form, der er saa billig, at den kan vente Tilslutning i begge Rigsdagens Ting.

Ordføreren (Rasmus Hansen): Det ærede Medlem for Thisted Amts 3die Valgkreds gjorde en Bemærkning om, at det var rigtigt nok, at der blandt de Planer, der gik ud paa, at man skulde blive paa den gamle Plads, var der adskillige, som ikke vare saa lidt dyrere, end det vilde blive at flytte, men, sagde det ærede Medlem, det er i Virkeligheden kun paa Papiret, fordi Dyrheden eller Billigheden ved at flytte vil være afhængig af, hvor meget man kan faa ud af de frigjorte Arealer, og det har det ærede Medlem selvfølgelig Ret i. Men det ærede Medlem maa heller ikke være blind for, at det netop er Betingelsen for overhovedet at komme til en Løsning af hele Spørgsmaalet ikke alene for Udvalget, men ogsaa for Folketinget, at man kan faa de frigjorte Arealer afsatte eller rettere opnaa en antagelig Overenskomst, enten med Kommunen eller med et privat Konsortium. Det er navnlig det, der er Betingelsen for overhovedet at kunne komme til en Løsning. Men i det hele taget forekommer det mig, at det ærede Medlem for Thisted Amts 3die Valgkreds er noget utaknemmelig. Han udtalte ved 1ste Behandling, at det, han særlig ønskede, var, at vi endelig en Gang kunde komme til Enden. Nu er det egentlig det, der er Pointen her, at dette er et lille Skridt til at naa Muligheden af at komme til Ende med dette Spørgsmaal. Det er selvfølgelig kun et lille Skridt, men det er dog et Skridt, og det er selvfølgelig vort Haab, at det maa lykkes at finde en forsvarlig, billig og god Ende paa denne Sag.

N. Andersen: Til den ærede Ordfører vil jeg sige, at jeg virkelig ikke er utaknemmelig, jeg er tværtimod taknemmelig, navnlig for den sidste Udtalelse af den ærede

Ordfører, at det var en Betingelse for, at Udvalget kunde slutte sig til den foreliggende Regeringsplan, at man paa Forhaand kunde sikre sig Afsætningen af de store Arealer til de mange Penge. Den ærede Ordfører vil vist erindre, at en af de tre Betingelser, som jeg ved 1ste Behandling stillede for min Tilslutning til det Projekt, som da var forelagt, var, at man kunde skaffe sig Sikkerhed for, at man fik hen imod den Sum Penge, som Arealerne vare anslaaede til i Motiverne til Lovforslaget.

Til min ærede Sidemand, det ærede Medlem for Kjøbenhavns 6te Valgkreds (Hammerich), vil jeg sige, at han maa vist huske fejl, naar han lige over for mig nævnede, at der kun blev præmieret 2 af de Planer, der vare baserede paa en Løsning af Spørgsmaalet Nord for Vesterbrogade. Der var 5, hvis jeg ikke husker meget fejl, men jeg erkender, at de Løsninger, der gaa ud paa et Anlæg Syd for Vesterbrogade, fik de største Præmier. Men det ærede Medlem vil ikke benægte, at der var enkelte af de Planer, der tilsigte en Løsning paa den nuværende Plads, der virkelig ogsaa fortjente Præmier. Jeg skal nævne Numrene 4 og 13, begge disse Planer have udmærket gode Betingelser for en fornuftig Løsning. Der er ganske vist en hel Del Ting i disse Planer, som enten ere uigennemførlige eller ikke bør gennemføres, men de danne dog et Grundlag, hvorpaa der kunde bygges. Jeg har kun villet nævne dette. Jeg vil nødig have, at det skulde se ud, som om jeg havde taget Munden for fuld, naar jeg sagde, at 5 Planer med Banegaarden Nord for Vesterbrogade bleve præmierede.

Hammerich: Jeg talte om dem, der vilde samle hele Stationsanlægget Nord for Vesterbrogade, og dermed betragte Sagen som værende løst. Der var blandt disse kun to Projekter, som uagtet de vare meget omhyggeligt udførte med det Maal for Øje netop at skaffe saa billig en Løsning som mulig — og som af Hensyn dertil vare gaaede meget langt ned med de Krav, de stillede — dog ikke kunde vinde andet end

Rettelse.

Sp. 4251, L. 13 f. o.: „Fortsættelse af anden Behandling af“, læs: „Fortsættelse af første Behandling af“.